

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/94/2014
Identifikačné číslo spisu:	7014200011
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7014200011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: K., bytom v Krakowe, C. K. XX, O. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava o dôchodkovú dávku, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2014, č.k. 4Sd/1/2014-41, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2014, č. k. 4Sd/1/2014-41, p o t v r d z u j e.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľ sa podaním zo dňa 7. decembra 2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu priznať mu bližšie neurčenú dôchodkovú dávku na základe toho, že v období rokov 1962 až 1969 ako spevák Štátnej sliezkej opery v Bytomi spieval ako hosť v Štátnom divadle v Košiciach, ako aj v Bratislave, Prahe, Brne a Ostrave. Krajský súd poukázal na ustanovenie § 184 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého sa dávkové konanie začína, ak tento zákon neustanovuje inak, na základe písomnej žiadosti fyzickej osoby, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu dávky. Z dôvodu, že navrhovateľ Sociálnu poisťovňu o dôchodkovú dávku doteraz nepožiadala, o takom nároku doteraz nerozhodovala a teda neexistuje ani správne rozhodnutie o takomto nároku navrhovateľa, čo predstavuje neodstrániteľnú podmienku konania, krajský súd konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 za použitia § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Uznesenie krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Poukázal na prílohy svojho podania zo dňa 7. decembra 2013 (tlačové rozhovory, fotografie, divadelné plagáty, na ktorých je uvedené jeho priezvisko), pričom sa odvolával aj na svedkov, ktorí majú vedomosť o jeho vystúpeniach na území bývalého Československa. Tvrdil, že všetky doklady týkajúce sa jeho zahraničných vystúpení

zaslal odporkyni a aj do Sociálnej poisťovne v Nowom Saczi, ktorá vybavuje dôchodkové dávky na území Slovenska. Navrhol preto, aby mu najvyšší súd priznal dôchodkové dávky v úradnej výške a žiadal o ich výplatu spolu s príslušnými úrokmi.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že navrhuje napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez pojednávania v súlade s § 214 ods.2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Ako už uviedol krajský súd, sociálne poistenie v Slovenskej republike vykonáva Sociálna poisťovňa ako verejnoprávna inštitúcia zriadená na výkon sociálneho poistenia (§ 120 ods. 1,2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení) a až následne v zmysle ustanovenia § 244 ods. 1 OSP, súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia sa ustanovuje, že žiadateľ predkladá žiadosť inštitúcii v mieste svojho bydliska alebo inštitúcii členského štátu, ktorého právnym predpisom naposledy podliehal (Článok 45 B. bod 4), t.j. v danom prípade v Poľsku.

Pokiaľ navrhovateľ začatie dávkového konania svojou písomnou žiadosťou neinicioval, odporkyňa o jeho nároku objektívne nemohla konať a rozhodnúť a rovnako tak nemohol potom ani krajský súd v rámci súdneho prieskumu konať a rozhodnúť (o dosiaľ neexistujúcom) rozhodnutí správneho orgánu (odporkyne). Keďže neexistuje rozhodnutie Sociálnej poisťovne o dôchodkových nárokoch navrhovateľa, nie je dané oprávnenie súdu na konanie podľa piatej časti OSP.

Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ navrhovateľ podá na príslušnej inštitúcii sociálneho poistenia Poľskej republiky žiadosť o dôchodok z dôchodkového poistenia Slovenskej republiky, v ktorej uvedie, že získal aj obdobie dôchodkového poistenia v Slovenskej republike, táto jeho žiadosť bude postúpená Sociálnej poisťovni v Bratislave, ktorá následne rozhodne o jeho nároku na dôchodok z dôchodkového poistenia v Slovenskej republike.

Postup stanovený vykonávacím nariadením (ES) je pre odporkyňu záväzný a neumožňuje jej nerešpektovať oficiálny úradný postup určený normami práva Európskej Únie pre oblasť koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia.

Neexistencia rozhodnutia Sociálnej poisťovne ako predmetu prieskumu predstavuje neodstrániteľnú prekážku súdneho konania. Súd pritom nie je oprávnený sám rozhodnúť o takom nároku. Nepochybil preto krajský súd, keď konanie o návrhu navrhovateľa s poukazom na uvedené zastavil a preto odvolací súd uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni taká náhrada v zmysle § 250l ods.2 v spojení s § 250k ods.1 OSP nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok